

Men denne Bestemmelse har Menighedsraadene overalt fortolket paa den Maade, at ikke blot, hvor der findes Skov, beholder Præsteembedet det, men ogsaa, hvor der findes Eng, og hvor der findes Tørveskær, bliver dette holdt udenfor de 12 ha middelgod Jord. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen omtalte, at Bestemmelsen om de 12 ha middelgod Jord forstaar man paa den Maade, at hvis Jorden er daarlig, skal langt mere end 12 ha blive ved Gaarden, men hvis det er god Jord, skal der blive 12 ha.

Jeg har den Opfattelse af Loven, som den lyder, at 12 ha middelgod Jord betyder 12 ha til Takst 12 og ikke kan betyde andet. Det staar udtrykkelig i Loven, at der kan kun blive 12 ha Agerjord. Der er ikke nævnt noget som helst om, at Eng skal fratages, før de 12 ha skal beregnes. Jeg har omhyggeligt gennemlæst baade Udvalgsbetænkningen og Forhandlingen her i Salen, og der findes ikke en eneste Udtalelse, der siger det modsatte; tværtimod, den daværende Kirkeminister, det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen, betonedes netop her, at de 12 ha Middeljord skulde blive ved Præstegaarden og ikke mere. Men da det overalt, hvor man kommer, forholder sig, som jeg har sagt, faar man den Opfattelse, at Menighedsraadene har faaet Vejledning fra Kirkeministeriet, at der ligefrem er udsendt et Cirkulære, der paabyder Menighedsraadene først at tage Engen fra og dernæst Tørvejord og Skov o. s. v., og saa skal Præsteembedet desuagtet beholde de 12 ha Middeljord. Jeg vil gerne spørge den højtærede Kirkeminister, om det forholder sig saadan. Hvis det forholder sig saadan, synes jeg, det er en mærkelig Fortolkning fra Ministeriets Side, men hvis det ikke gør det, vil jeg bede den højtærede Minister om at henvende Menighedsraadenes Opmærksomhed paa Loven og bede dem om at holde den Lov, der er givet.

Det er nemlig saadan i mange Tilfælde, at naar Embedet beholder Engene, er vi afskaaret fra overhovedet at kunne udstykke noget af Præstegaardsjorden. Jeg var forleden ude i en Forretning i Fjellerup i Randers Amt, hvor man ganske vist havde udskilt det Areal, man skulde, af Agermarken, men denne Jord var af en meget let Beskaffenhed, den var i hvert Tilfælde saadan, at jeg ikke vilde kunne forsvare at lave et Husmandsbrug derpaa. Men tilbage ved Præstegaarden havde man beholdt to prægtige Enge, og hvis vi blot havde kunnet faa

den ene eller en Del deraf, kunde vi have oprettet et Husmandsbrug. Jeg indstillede da til Kirkeministeriet, at vi fik en Del af den ene Eng, for at vi overhovedet kunde foretage en Udstykning. Jeg haaber, den højtærede Kirkeminister vil besvare dette Spørgsmaal, saa vi kan faa at vide, om det er Menighedsraadene eller Ministeriet, der bærer Ansvaret herfor.

I øvrigt skal jeg ikke tale om Jordlovene. Selve Jordlovgivningen faar vi Lejlighed til at tale om senere, da det er mit Partis Mening at fremsætte de Jordlovsforslag, som vi har fremsat i tidligere Aar; vi mener, at Tiderne kræver det fuldt saa meget nu som tidligere. Men i Anledning af de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard kom med, vil jeg gerne gøre nogle faa Bemærkninger. Det ærede Medlem gjorde det omtrent helt af med Arbejdsløsheden, og selv Fødselsoverskuddet paa Landet svandt for ham, som han stod heroppe, saa at til sidst blev der slet ingenting. Han mindede mig noget om en Jonglør, der stod med en hel Bunke kulørte Kugler, som han kastede op i Luften, og den ene efter den anden forsvandt, saa han til sidst stod med de bare Næver. Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard mente, at Arbejdsløsheden kunde forsvinde eller i hvert Tilfælde i høj Grad begrænses, hvis man blot kunde flytte Folk fra det ene Fag til det andet. Nu ved det ærede Medlem, at det i høj Grad er Tilfældet, at f. Eks. Maskinarbejdere tager Plads som Arbejdsmænd, som Jord- og Betonarbejdere eller som noget andet, og han ved ogsaa, at andre Arbejdere i Fag, hvor der har været Arbejdsløshed, ikke har været bange for at tage fat paa Arbejde i andre Fag. Men det er jo ikke saa let for en Skrædder, hvis der mangler Folk paa en Bygning, saa straks at gaa hen og tage fat paa Arbejde der som en udlært Murersvend. Derfor er det ikke saa forfærdelig let paa denne Maade at afhjælpe Arbejdsløsheden. Man kan sige til enhver, der er rask, at hvis der tilbydes sig Arbejdsmandsarbejde, skal han tage det, og jeg har ikke mødt noget Tilfælde, hvor en faglært Arbejder, der har gaaet arbejdsløs, ikke har været glad ved at faa tilbudt Arbejde som Arbejdsmand til almindelig Betaling; jeg har set adskillige, der har taget imod saadant Arbejde, endogsaa er rejst langt for at faa dette Arbejde. Men flyttede Arbejdsmænd over til tekniske Fag volder mere Vanske-